

pr. br. 920/22

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

BOSNA I HERCEGOVINA			
ZA RAZMATRANJE ŽALBE			
a/ Podružnica Mostar			
29.01.24			
Organizacija jedinica	Klasifikacijska oznaka	Redni broj	Broj stranica
US-03	13-1		

Broj: S13 U 042946 22 U
Sarajevo, 24.01.2024. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Efrima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađana Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja ASA Osiguranje d.d. Sarajevo, od 01.4.2022. godine, zastupan po punomoćnicima AD VAC Legal d.o.o. Sarajevo, Trg međunarodnog prijateljstva 25., Sarajevo, protiv rješenja broj: JN2-03- 07-1-920-8/22 od 12.05.2022. godine, tuženog Kancelarija za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 24.01.2024. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tužebna da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Sa viškom potraživanja zahtjev se odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Ospornim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi, broj i datum naveden u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuditelja, broj: 1698-3/22 od 23. 3. 2022. godine, u postupku javne nabavke: Usluge osiguranja za LOT 2: Osiguranje vozila, ugovornog tijela Sarajevoputevi d.d. Sarajevo. Stavom 2. odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe po punomoćnicima AD VAC Legal d.o.o. Sarajevo, u ukupnom iznosu od 280,80 KM i troškova sastava odgovora po punomoćnicima AD VAC Legal d.o.o. Sarajevo, na izjašnjenje ugovornog tijela Sarajevoputevi d.d. Sarajevo, u ukupnom iznosu od 280,80 KM. Stavom tri odbijen je zahtjev za povrat naknade uplaćene na ime pokretanja žalbenog postupka

Blagovremeno podnesnom tužbom za pokretanjem upravnog spora, tužitelj osporava pravilnost i zakonitost konačnog upravnog akta. Tužbom ukazuje da izabrani ponuditelj Aura Osiguranje a.d. Banja Luka, nije svoju ponudu nije uskladio

sa Odlukom o načinu utvrđivanja tarife premije i cjenovnika za osiguranje vlasnika vozila od odgovornosti za štetu prouzrokovanu trećim licima, koja je obavezna za primjenu kod svih osiguravajućih društava, koja osiguravaju autoodgovornost za osiguranike sa sjedištem/prebivalištem na teritoriji FBiH. Nadalje, citira član 1. Odluke o načinu utvrđivanja tarife premije i cjenovnika za osiguranje vlasnika vozila od odgovornosti za štetu prouzrokovanu trećim licima. Ističe, da je osnov za utvrđivanje premije osiguranje prema članu. 4 Odluke se utvrđuje prema vrsti i namjeni vozila. U tenderskoj dokumentaciji je vozilo pod rednim brojem 2. okarakterisano kao „sedlasti tegljač“ a u ponodi Aura osiguranja se premija obračunava za „teretno vozilo“ za koje je premija osiguranja niža. Dalje ističe, da je tuženi u obrazloženju osporenog rješenja istakao da ponuđač Aura Osiguranje d.d. Sarajevo, ima sjedište u Banja Luci, te da je isti dostavio ponudu za usluge koje se obavljaju na području Federacije BiH. Obzirom da Aura Osiguranje a.d. ima sjedište u drugom entitetu, isti nije obavezan primijeniti Odluku Agencije za nadzor Osiguranja FbiH, o načinu utvrđivanja tarife premije i cjenovnika za osiguranje vlasnika vozila od odgovornosti za štetu prouzrokovanu trećim osobama, broj: 021-2828-2/20 od 09.10.2020, godine, jer su u svom poslovanju ovu Odluku dužni primijenjivati društva za osiguranje sa sjedištem u Federaciji BiH, i podružnice društava za osiguranje koja nisu iz Federacije, a koja posluju na teritoriji Federacije kako je propisano članom 1. navedene Odluke. Smatra, da je takav stav Tuženog apsolutno neutemeljen iz razloga što sako se primijenjuje odredbe Odluke Agencije za nadzor Osiguranja FbiH, o načinu utvrđivanja tarife premije i cjenovnika za osiguranje vlasnika vozila od odgovornosti za štetu prouzrokovanu trećim osobama, broj: 021-2828-2/20 od 09.10.2020. godine, koja kaže da se ista odnosi na sva društva za osiguranje sa sjedištem u Federaciji BiH i podružnice društava za osiguranje koja nisu iz Federacije, a koja posluju na teritoriji Federacije, sasvim je jasno da se navedena odluka ima primijenjivati na sva osiguravajuća društva koji posluju u Federaciji BiH, a samim tim i na ponuđača u ovom postupku javne nabavke Aura Osiguranje a.d. Ističe da činjenica da osiguravajuća Društva iz Republike Srpske mogu pružati pojedine usluge po manjim cijenama od društava u Federaciji BiH, čak i na teritoriji Federacije BiH, praktično znači da niti jedno osiguravajuće društvo sa sjedištem u Federaciji BiH ne bi imalo realnu šansu da bude najpovoljniji ponuđač u postupcima javnih nabavki, obzirom da konkurentska društva imaju povoljnije zakonske odredbe u drugom entitetu, te ih primijenjuju na teritoriji cjelokupne BiH. Također navodi kako obrazloženje pobijanog rješenja ne sadrži sve ono što je propisano čl. 200. Zakona o Upravnom postupku BiH, pa je nejasno na temelju koji provedenih dokaza je tužitelj došao do zaključka da se na registraciju vozila sa teritorije F BiH ne primjenjuje tarifa odobrena od regulatornog tijela ovog entiteta. Slijedom navedenog, tužilac predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rješenje poništi kao nezakonito, i da se obaveže tuženi na naknadu troškova upravnog spora.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije, kao neosnovana, iz razloga navedenih u osporenom rješenju.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga.

Prema obrazloženju pobijanog rješenja, postupajući po žalbi tužioca, na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuditelja, broj: 1698-3/22 od 23. 3. 2022. godine,

tužena Ured za razmatranje žalbi je ocijenila, da je ugovorni organ pravilno proveo postupak i da je ponuda izabranog ponuditelja pravilno ocijenjena kao prihvatljiva, da se ugovorno tijelo prema svim ponuditeljima ponašalo jednako i nediskriminirajuće u smislu odredbe članka 3. ZJN. Ovo iz razloga što tuženi smatra da, izabrani ponuditelj nije imao obavezu da premiju osiguranja ponudi u skladu sa Cjenovnikom za osiguranje od autoodgovornosti u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, zakonitost osporenog rješenja je dovedena u pitanje prigovorima iz tužbe i stanjem u spisu..

U skladu sa članom 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16), u obrazloženju drugostepenog rješenja, moraju se ocijeniti i svi navodi i prigovori žalbe. Ako je prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja, pravilno ocijenio navode koji se u žalbi iznose, drugostepeni organ može se u svom rješenju samo pozvati na razloge iznesene u prvostepenom rješenju. U članu 200. stav 2. ovog Zakona, propisano je da obrazloženje rješenja obavezno sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

U skladu citiranih zakonskih propisa i pravila postupka, ovo vijeće je ocijenilo da osporeno rješenje ne sadrži valjano obrazloženje u pogledu prigovora samog tužitelja isticanih u ovoj tužbi kao i žalbi tužitelja. Naime u osporenom rješenju tuženi samo u jednoj rečenici konstatuje da izabrani ponuđač nije bio dužan primjenjivati Odluku Agencije za nadzor osiguranja Federacije Bosne i Hercegovine o načinu utvrđivanja tarife premije i cjenovnika za osiguranje vlasnika vozila od odgovornosti za štetu prouzrokovanu trećim osobama, broj: 021-2828-2/20 od 09. 10, 2020. godine (objavljena u „Službene novine Federacije BiH“, br. 77/20) iz razloga što je on sa teritorije Republike Srpske a LOT 2 se odnosi na čitavu teritoriju BiH. Dakle ovom vijeću ostaje sporno činjenica budući da je ugovorni organ sa teritorije FBiH da li se navedeni LOT odnosi na teritoriju Republike Srpske ili FBiH odnosno da li navedeno osiguranje se odnosi na vozila koja se koriste na teritoriji RS-a ili Federacije. Također osporeno rješenje na sadržbi obrazloženje u pogledu činjenica da li je eventualni postupak narušen princip jednakosti i nediskriminacije ponuđača iz člana 3 ZJN-a, odnosno koji su kriteriji bili za najprihvatljiviju ponudu.

Iz izloženog slijedi da osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, zbog čega ovaj sud nije mogao ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u odnosu na činjenično stanje, kao ni osnovanost navoda tužitelja da je predmetni postupak javne nabavke proveden nezakonito. Ovo sudsko vijeće zaključuje da tuženi u postupku po žalbi, nije postupio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, niti u skladu sa relevantnim odredbama Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 12/04), a posebno članom 9. ovog zakona, prema kojem se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. Sud nije mogao raspraviti spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, jer su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, pa je na osnovu tako nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja donesen i

